

NADBISKUP METROPOLIT ĐAKOVAČKO-OSJEČKI
Uskrsna čestitka i pastirska poruka 2018. godine

Uskrsnu Gospodin. Prepoznaše ga u lomljenju kruha. (usp. Lk 24,34-35)

Draga braćo i sestre!

S kakvom li su nevjericom apostoli stajali pred činjenicom Isusove smrti! Ona ih je, u veliku strahu, izgubljene i beznadne, prikovala za stvarnost iz koje nema izlaza. No događaj Isusova uskrsnuća, neočekivan i posve nov, sve je promijenio. *Uskrsnu Gospodin!* Prvoga dana u tjednu grob je ostao prazan, ali još više – uskrsna vjera apostola provrela je i zasjala u susretu s uskrsnulim Gospodinom. Daleko od svake lakovjernosti, iskustvo njihove tuge i beznađa topilo se u susretu s njim. Evanđeoska izvješća govore nam da se uskrsli Krist najprije

ukazao Mariji Magdaleni i drugim ženama, potom dvojici učenika na putu u Emaus, koji ga prepoznaše *u lomljenju kruha*, napokon jedanaestorici dok bijahu *za stolom*. Sva ova evanđeoska izvješća žele naglasiti da su učenici susretali uskrslog Krista Gospodina prvoga dana u tjednu te da su ga prepoznavali, prije svega, u Pismu i u lomljenju kruha. Euharistija se otkriva kao istinski susret s uskrsnim Isusom u kojemu ga prepoznamo očima vjere.

Crkva izvire iz euharistije. Novozavjetni tekstovi izvještavaju da se Crkva od samih svojih početaka sabire na lomljenje kruha u Dan Gospodnji, dan u koji je Krist uskrsnuo od mrtvih, dan koji je početak novog stvaranja, dan našeg spasenja i oslobođenja, dan izlivanja Duha Svetoga i rađanja Crkve. Upravo oko euharistijskog stola nastaje nova zajednica koja snagom uskrsle vjere svjedoči da je Krist živ i tu vjeru potvrđuje u ljubavi prema braći. Uskrsna vjera Crkve stoga je bitno euharistijska i na osobit se način hrani za nedjeljnim euharistijskim stolom. „Ne mijenja se euharistijska hrana u nama, nego mi iz tog blagovanja izlazimo tajanstveno izmijenjeni. Krist nas hrani sjedinjujući nas sa sobom, on nas 'privlači u sebe'“ (Benedikt XVI., *Sacramentum caritatis*, 70). Uskrsli Krist, prisutan pod prilikama kruha i vina, oblikuje u nama euharistijsku narav kršćanskog života, jer danomice omogućuje „postupnu preobrazbu čovjeka koji je milošću pozvan biti slikom Sina Božjega“ (*isto*, 71). Euharistija tako unosi korjenitu novost u naš život, jer oblikuje

novi mentalitet koji postaje kriterijem vrednovanja svih naših osobnih, ali i društvenih odnosa.

Euharistija ima društvenu dimenziju. U euharistiji su ljubav prema Bogu i bližnjemu sjedinjenje u jedno postojanje. Zadivljenost nad darom koji nam je Bog dao u Kristu, utiskuje u naš život novi dinamizam koji nas potiče da njegovu ljubav prenesemo drugima. Vjera stoga nije i ne može biti privatna stvar pojedinca, jer pristupanje euharistijskom stolu podrazumijeva osobno svjedočenje kršćanskih vrijednosti i zauzetost u promicanju tzv. socijalne ljubavi. Onaj tko je iskusio euharistijski dar Božje ljubavi spremno će to posvjedočiti drugima te se zauzimati za promicanje kršćanske antropologije spolnosti, živjet će vjernu bračnu ljubav i obiteljsko zajedništvo te će promicati vrijednost života. Zauzimati će se za uspostavu pravednih društvenih struktura, za društvenu solidarnost i socijalnu osjetljivost sa siromašnima, nezaposlenima i drugim marginaliziranim skupinama. Podupirat će pravo drugih na neradnu nedjelju, sustegnut će se od nedjeljnog odlaska u trgovine, pronalaziti vremena za posjet i susrete s onima koji su u potrebi te će spremno nekoliko sati volontirati u župnoj zajednici ili u kojoj vjerničkoj, odnosno humanitarnoj udruzi.

Župna zajednica oko euharistijskog stola. Svaka župna zajednica, koja je na neki način „obitelj obitelji“, rađa se i živi iz zajedništva koje nastaje iz susreta s euharistijskim Kristom. Stoga je za sve nas vjernike od osobite važnosti redovito sudjelovanje u nedjeljnom euharistijskom slavlju župne zajednice, jer nas samo potpuno sudjelovanje u svetim otajstvima potiče na aktivnije uključivanje u crkveni život i na kršćansku zauzetost u društvenom životu. Posebno je na brizi svećenicima da proživljenom dubinom i ljepotom liturgijskoga susreta euharistiju učine istinskim izvorštem milosti i za socijalno poslanje, jer se naše djelovanje u svijetu mora očitovati kao nastavak slavlja euharistije. Osnaženi euharistijskim kruhom pozvani smo *evanđeljem „uskvasati“ i obogatiti društvo.* Naš je trajni poziv evangelizirati društvo u kojemu živimo i oblikovati duhovni identitet svoga naroda osobnim svjedočenjem karitativne ljubavi i zauzimanjem za uspostavu pravednih društvenih struktura, u kojima se već sada krije klica uskrsne preobrazbe svega u Kristu.

Sa željom da svi uspijemo trajno pružati živo svjedočanstvo euharistijske duhovnosti koja proistječe iz Kristove raspete i uskrsle ljubavi, svima vama, dragi vjernici, vama, draga braćo svećenici i članovi ustanova posvećenoga života, te svima koji ste s nama povezani, u domovini i diljem svijeta, u zajedništvu s mons. Marinom Srakićem, našim nadbiskupom u miru, od srca želim i molim snagu uskrsne vjere i nade. Neka vam je svima radostan i blagoslovljen Uskrs!

U Đakovu, o svetkovini Uskrsa 2018. godine

✠ Đuro Hranić
nadbiskup metropolit